

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel:0254 211574/ fax:0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073
prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001

SECȚIA I CIVILĂ
DOSAR NR.377/240/2013

DECIZIA CIVILĂ NR. 358/R/2014

Sedința publică din data de 06 iunie 2014

Instanța constituită din:

Președinte: - Briceag Pericle	- judecător
- Stanciu Anca Lucia	- judecător
- Iacob Marinela	- judecător
- Șuta Rodica	- grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului civil introdus de către recurenții – debitori Posteuca Ion, Posteuca Alin-Ioan, Posteuca Ana-Maria Olivia, Posteuca Elena împotriva sentinței civile nr. 635/2013 pronunțată de Judecătoria Hațeg în dosarul civil nr. 377/240/2013 (judecător fond Olga Melinda Sabău).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 23 mai 2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise a amânat pronunțarea pentru data de 30 mai 2014 și apoi, având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru azi 06 iunie 2014, când în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL
Deliberând constată:

Asupra recursului de față:

Prin **sentința civilă nr. 635/22 octombrie 2013** pronunțată de Judecătoria Hațeg în dosarul nr. 377/240/2013 s-au respins excepțiile invocate de părți, precum și contestația la executare formulată de contestatorii Posteuca Alin Ioan, Posteuca Ana-Maria Olivia, Posteuca Ioan și Posteuca Elena în contradictoriu cu intimații BRD Groupe Societe Generale SA-Grup Timișoara și BEJ Crețu Ionaș Florin.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că prin contractul de credit nr. 377/5283553/19.06.2007 contestatorii Posteuca Alin Ioan și Posteuca Ana-Maria Olivia au beneficiat, în calitate de împrumutați, de un credit de nevoi personale în sumă de 300.000 Euro pe o perioadă de 300 luni. Acest credit a fost garantat cu contractul de ipotecă autentificat sub nr. 1609/21.06.2007 de B.N.P. Lupulescu din Hațeg și cu contractul de garanție reală mobilă pe sume de bani încheiat cu contestatorii.

intervenind astfel prescripția, atât a dreptului de a cere executarea silită cât și a dreptului la acțiune, este combătută de actele de la dosar, din care rezultă că la data de 23.01.2008 BRD Groupe Societe Generale S.A. - Grup Timișoara a înregistrat cereri de executare silită la executorul bancar Tina Mircea, urmat de executorul bancar Siegmeth Robert Alin până în luna iulie 2009 și Soboleanu Antoniu Dan până în anul 2012.

Avându-se în vedere că formele de executare nu au putut fi finalizate din pricina desființării Corpului Executorilor Bancari, deci a modificărilor legislative, formele de executare silită au fost continuate prin reînregistrarea dosarului de executare sub nr.283/2012 la Biroul Executorului Judecătoresc Crețu Ionașc Florin, astfel că susținerile contestatorilor privind prescripția dreptului de a cere executarea silită s-au apreciat a fi nefondate.

Mai exact s-a avut în vedere că întocmirea formelor de executare silită de către executorul bancar are efectul întreruperii atât a prescripției dreptului de a cere executarea silită cât și a prescripției extinctive a dreptului material la acțiune, conform art. 405 alin. 2 raportat la art. 405² alin. 2 Cod proc. civ. și art. 16 lit. c din Decretul nr. 167/1958, iar faptul că debitorii au părăsit țara mutându-se în S.U.A. și că au pierdut contactul cu România nu este de natură a justifica reaua lor credință în nerestituirea împrumutului acordat, lucru ce a determinat creditorul să se îndrepte împotriva garanților ipotecari, ceea ce a și făcut.

Totodată, s-a apreciat că, creditorul avea posibilitatea să solicite restituirea împrumutului pe toată durata derulării contractului de împrumut (300 luni) și încă după împlinirea acestui termen, până la intervenirea prescripției, întrucât prescripția a fost întreruptă.

Față de cele de mai sus instanța a respins excepțiile invocate și ca o consecință a respingerii acestora a respins și contestația la executare formulată și precizată de contestatorii POSTEUCĂ ALIN IOAN, POSTEUCĂ ANA-MARIA-OLIVIA, POSTEUCĂ ION și POSTEUCĂ ELENA, împotriva intimațiilor BRD GROUPE SOCIETE GENERALE S.A. – GRUP TIMIȘOARA, cu sediul în mun. Timișoara, str. Socrate, nr. 1 A, județ Timiș, și BIROUL EXECUTORULUI JUDECĂTORESC CREȚU IONAȘC FLORIN.

Împotriva acestei sentințe, în termen și motivat, au declarat **recurs** contestatorii prin care au solicitat modificarea sentinței recurate, în sensul admiterii contestației la executare astfel cum a fost formulată și precizată, cu cheltuieli de judecată în fond și în recurs.

În dezvoltarea motivelor de recurs, au arătat că hotărârea atacată este nelegală întrucât primul executor la care a apelat creditorul este numitul Tina Romulus Mircea care a efectuat ultimul act de executare la data de 13 iunie 2008, iar ulterior executarea a fost continuată de executorii bancari Siegmeth Robert Alin în perioada 08 iulie 2008 – 27 aprilie 2009 și Soboleanu Antoniu Dan al cărui ultim act de executare datează din data de 05 decembrie 2011 când a emis publicația de vânzare nr. 1750 în dosarul nr. 62/2008.

În aceste condiții, au subliniat că din data de 05 decembrie 2011 și până la data de 12 octombrie 2012 când s-a formulat cerere de executare silită înregistrată la BEJ Crețu Ionașc Florin nu a mai avut loc nici un alt act de executare silită, împrejurare în care au devenit incidente dispozițiile art. 389 Cod procedură civilă privind perimarea de drept a executării silite, care poate fi invocată din oficiu sau la cererea părții interesate atât pe cale de acțiune cât și pe cale de excepție astfel cum rezultă din dispozițiile art. 252 Cod procedură civilă.

Mai departe, au subliniat că deși în încheierea de amânare a pronunțării s-a consemnat faptul că apărătorul lor a invocat excepția perimării, instanța de fond nu s-a pronunțat în nici un fel asupra acesteia, în considerente făcându-se referire numai la prescripția dreptului de a cere executarea silită și la prescripția dreptului material la acțiune.

Au mai precizat că desființarea corpului executorilor bancari prin modificarea legislativă intervenită nu poate conduce la suspendarea cursului perimării, atâta timp cât legea de modificare a inserat dispoziții tranzitorii în legătură cu modalitatea de continuare a executării silite. În concluzie au apreciat că se impune modificarea hotărârii atacate, în sensul constatării perimării executării silite și anulării formelor de executare silită.

În continuare, au arătat că raportat la anul declarării întregului credit ca fiind scadent, respectiv anul 2007, executarea silită începută la BEJ Crețu Ionașc florin în data de 12 octombrie 2012 apare ca fiind prescrisă.

În final, au subliniat că instanța de fond nu a făcut nicio referire la motivul de nelegalitate invocat în contestația la executare cu privire la invocarea beneficiului de discuțiune de către garanții ipotecari, atâta timp cât nu s-au executat în principal garanțiile aduse de către beneficiarii creditului.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 304 pct. 7-9 Cod procedură civilă.

Intimatul BRD-Groupe Societe Generale SA prin Sucursala Timișoara a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea întâmpinării, cu referire la starea de fapt, a subliniat că prin contractul de credit nr. 377/5283553/19.06.2007 recurenții Posteucă Alin Ioan și Posteucă Ana-Maria Olivia au beneficiat, în calitate de împrumutați, de un credit de nevoi personale nenominalizate în sumă de 300.000 euro pe o perioadă de 300 luni, creditul fiind garantat cu contractul de ipotecă autentificat sub nr. 1609/21 iunie 2007 la BNP Lupulescu și cu contractul de garanție reală mobilă pe sume de bani încheiat cu aceștia. A mai arătat că la scurt timp după acordarea creditului, recurenții au părăsit țara și s-au mutat în SUA, nemaiachitând ratele aferente sumelor de bani acordate, iar din datele oferite de Centrala de riscuri bancare a reieșit că aceștia au contractat mai multe credite, în aceeași perioadă, de valori substanțiale și pe care, ulterior, nu le-au mai rambursat.

În aceste condiții, a subliniat că la data de 23 ianuarie 2008 banca a înregistrat la executorul bancar Tîna Romulus Mircea, care îndeplinea această funcție la data respectivă, cereri de executare silită înregistrate sub nr. 271/23.01.2008, 272/23.01.2008 și 273/23.01.2008, solicitând executarea silită asupra tuturor bunurilor și veniturilor debitorilor, respectiv garanților, situație în care în dosarele de executare silită formate au fost întocmite forme de executare silită până în momentul desființării de drept a Corpului Executorilor Bancari, prin transformarea acestora în executori judecătorești ca urmare a intrării în vigoare a Legii 287/2011.

Cu titlu de apărări de ordin formal, intimatul a solicitat a fi verificată calea de atac sub aspectul plății de către recurenți a taxei judiciare de timbru datorată, cât și sub aspectul formulării recursului în termenul de 15 zile prevăzut de art. 301 Cod procedură civilă.

În combaterea motivelor invocate de recurenți, a subliniat că nu a rămas în pasivitate în ceea ce privește recuperarea creanței, nefiind prescris dreptul său de a cere executarea silită și nici nu a intervenit perimarea actelor de executare. Mai exact, a subliniat că procedura de executare silită a fost demarată la data de 23 ianuarie 2008 și desfășurată prin intermediul executorilor bancari în dosarul nr. 68/2009 până la încetarea activității acestora ca urmare a intrării în vigoare a Legii 287/2011, iar, ulterior executarea silită a fost înregistrată la BEJ Crețu Ionașc Florin. A mai arătat că potrivit art. 5 alin. 4 din Legea 287/2011, actele de executare întocmite de executorii bancari, până la data numirii acestora în funcția de executor judecătoresc, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data efectuării lor, rămân valabile. Ori, în aceste condiții a apreciat că, fiind recunoscute ca valabile chiar de legiuitor, actele de executare efectuate de executorii bancari sunt veritabile acte întrerupătoare de prescripție a dreptului de a solicita executarea silită în conformitate cu dispozițiile art. 405² Cod procedură civilă.

Prin urmare, a subliniat că în mod corect s-a reținut de către prima instanță că întocmirea formelor de executare silită de către executorul bancar au avut efect întreruptiv de prescripție, cu atât mai mult cu cât acestea nu au fost contestate de recurenți ceea ce are semnificația unei recunoașteri cu efect de întrerupere a prescripției dreptului de a cere executarea silită. Ori, fiind întreruptă prescripția dreptului de a cere executarea silită nu pot fi reținute criticile recurenților potrivit cărora banca ar fi rămas în pasivitate din anul 2007 până în anul 2012.

Totodată, a apreciat ca fiind un alt aspect important faptul că nu s-a contestat existența debitului sau titlurile executorii, ci s-a susținut doar că banca ar fi rămas în pasivitate în cadrul executării silită. Din contră, a subliniat că recurenții sunt cei care au dat dovadă de rea-credință, iar mutarea lor într-o altă țară nu îi exonerează de obligațiile pe care și le-au asumat.

Cu referire la beneficiul de discuție și de diviziune invocat, a subliniat că prin însăși contractul de ipotecă încheiat, garanții ipotecari au declarat în mod expres că renunță la beneficiul de discuție și de diviziune.

În temeiul art. 242 alin. 2 Cod procedură civilă, intimatul a solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

Prin **răspunsul la întâmpinare formulat** recurenții au solicitat respingerea excepțiilor invocate de intimat și înlăturarea tuturor susținerilor intimatului cu privire la prezentarea situației de fapt, ca fiind netemeinice.

Recursul a fost legal timbrat cu suma de 100,00 lei taxă judiciară de timbru.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, precum și sub toate aspectele, conform prevederilor art. 304¹ Cod procedură civilă, raportat la probele administrate, tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă modificarea hotărârii se poate cere când aceasta este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii. În acest sens, doctrina a statuat că hotărârea este lipsită de temei legal atunci când din modul în care aceasta a fost redactată nu se poate determina dacă legea a fost corect sau nu aplicată, ceea ce înseamnă că lipsa de temei legal nu trebuie confundată cu încălcarea legii. Hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii înseamnă că instanța a cărei hotărâre se atacă a procedat la aplicarea greșită a dispozițiilor legale aplicabile speței, în sensul că fie le-a încălcat, fie le-a aplicat greșit. În speță, prima instanță a aplicat greșit dispozițiile art. 405 alin. 1 Cod procedură civilă prin raportare la dispozițiile art. 389 alin. 1 Cod procedură civilă.

Astfel, sub un prim aspect, în prealabil, Tribunalul constată că deși în fața primei instanțe, contestatorii au invocat perimarea executării silit efectuată de executorii bancari, prin hotărârea pronunțată aceste susțineri nu au fost analizate, situație în care devine incident și motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 7 Cod procedură civilă. Și aceasta întrucât potrivit art. 261 pct. 5 Cod procedură civilă, hotărârea trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților, motivarea constituind pentru părți o garanție puternică împotriva arbitrariului judecătorilor, iar pentru instanțele superioare un element necesar în exercitarea controlului declanșat prin căile de atac. Cu alte cuvinte, motivarea unei hotărâri trebuie să fie precisă, să nu se rezume la o înșiruire de fapte și argumente, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt și în drept la toate pretențiile formulate de către părți și să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv.

Cu referire la excepția perimării invocată, Tribunalul constată că în realitate aceasta nu este o excepție propriu zisă ci o apărare care poate fi valorificată în cadrul contestației la executare întrucât constituie un impediment la executare. Mai exact, pentru soluționarea corectă a cauzei, avea importanță nu existența unui termen de 6 luni scurs între actele de procedură făcute în cadrul procedurii de executare a titlurilor executorii, ci dacă era ori nu perimată prima procedură de executare începută de creditor, întrucât în funcție de existența ori neexistența perimării acestei prime proceduri, era sau nu prescris dreptul de executare a creanței prevăzută în titlurile executorii.

În speță, din actele și lucrările dosarului rezultă că prin contractul de credit nr. 377/5283553/19.06.2007 contestatorii Posteuca Alin Ioan și Posteuca Ana-Maria Olivia au beneficiat, în calitate de împrumutați, de un credit de nevoi personale în sumă de 300.000 Euro pe o perioadă de 300 luni, creanța fiind garantată cu contractul de ipotecă autentificat sub nr. 1609/21.06.2007 de B.N.P. Lupulescu din Hațeg încheiat de bancă cu garanții ipotecari Posteuca Ion și Posteuca Elena și cu contractul de garanție reală mobilă pe sume de bani încheiat cu contestatorii.

Întrucât debitorii Posteuca Alin Ioan și Posteuca Ana-Maria Olivia nu și-au respectat, la termenele convenite, obligația de rambursare a creditului asumată contractual, creditorul BRD Groupe Societe Generale SA a declarat scadentă anticipat întreaga creanță și a declanșat procedura de executare silită pentru recuperarea întregii creanțe, prin formularea cererilor de executare nr. 271/23.01.2008, 272/23.01.2008 și 273/23.01.2008 adresate executorului bancar Tina Romulus Mircea.

Astfel, începând cu data de 23 ianuarie 2008 și până la data de 13 iunie 2008 executarea silită demarată a fost instrumentată de executorul bancar Tina Romulus Mircea, iar ulterior aceasta a fost continuată de executorii bancari Siegmeth Robert Alin în perioada 08 iulie 2008 – 27 aprilie 2009 și Soboleanu Antoniu Dan al cărui ultim act de executare datează din data de 05 decembrie 2011 când s-a emis publicația de vânzare nr. 1750 în dosarul nr. 62/2008.

Este adevărat că au fost întocmite forme de executare silită până în momentul desființării de drept a Corpului Executorilor Bancari, prin transformarea acestora în executori judecătorești ca urmare a intrării în vigoare a Legii 287/2011, însă relevant în cauză este dacă de la data ultimului act de executare efectuat de executorul bancar și până la formularea de către creditor a unei noi cereri de executare la data de 12 octombrie 2012, cerere înregistrată la BEJ Crețu Ionașc Florin a intervenit sau nu perimarea primei proceduri de executare.

Potrivit art. 5 din Legea 287/2011 – „(1) Executările silite privind titluri executorii aparținând instituțiilor de credit, altor entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, instituțiilor financiare nebancale sau cooperativelor de credit, aflate în curs la data intrării în vigoare a dispozițiilor prezentei legi, pot fi continuate de executorul care a început urmărirea silită. Cu toate acestea, creditorul, instituție bancară sau instituție financiară nebancale, poate solicita continuarea executării acestor titluri executorii de către executorul judecătoresc competent potrivit legii. (2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi până la data numirii în funcția de executor judecătoresc, executorii prevăzuți la art. 1, la cererea creditorului, instituție de credit sau instituție financiară nebancale, pot începe noi executări silite în temeiul titlurilor executorii aparținând acestor instituții. (3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), dosarele de executare aflate în curs de soluționare se predau de către instituțiile de credit și de instituțiile financiare nebancale executorilor judecătorești competenți, potrivit legii, să continue executarea silită. (4) Actele de executare îndeplinite de către executorii prevăzuți la art. 1 până la data numirii acestora în funcția de executor judecătoresc, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data efectuării lor, rămân valabile”.

Din interpretarea teleologică a acestor dispoziții legale rezultă că după apariția Legii 287/2011 creditorii – instituții de credit – aveau posibilitatea în ce privește executările silite aflate în curs la data intrării în vigoare a acestui act normativ, să solicite continuarea executărilor declanșate de executorii bancari dar de către un executor judecătoresc competent potrivit legii, situație în care actele de executare efectuate anterior rămâneau valabile.

Însă, în speță, creditorul nu a optat pentru această variantă ci a înțeles să declanșeze o nouă procedură de executare silită, dovadă fiind cererea de executare adresată BEJ Crețu Ionașc Florin (fila 79 dosar fond) în care nu s-au făcut mențiuni cu privire la existența vreunei proceduri execuționale anterior declanșate.

În aceste condiții, Tribunalul constată că actele de executare efectuate de executorii bancari nu au mai fost continuate de vreun executor judecătoresc competent, ci dimpotrivă începând cu data de 05 decembrie 2011 dosarul execuțional nr. 62/2008 a rămas în nelucrare, situație în care a intervenit perimarea executării silite fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 248-254 Cod procedură civilă, respectiv investirea organului de executare cu o cerere de executare silită, rămânerea executării în nelucrare timp de 6 luni și rămânerea în nelucrare din culpa creditorului, culpă generată de faptul că acesta nu a optat pentru continuarea procedurii de executare declanșată anterior ci a înțeles să formuleze o nouă cerere de executare după aproximativ 1 an de la ultimul act de executare efectuat de executorul bancar instrumentator.

Deși corespunde adevărului că actele de executare efectuate de executorii bancari nu au fost contestate într-o procedură judiciară, nu pot fi primite apărările formulate în acest sens de creditorul intimat, întrucât perimarea este o sancțiune civilă și are ca efect desființarea tuturor actelor de urmărire îndeplinite în cauză, care nu mai pot produce vreun efect juridic.

Însă, potrivit art. 389 alin. 3 Cod procedură civilă, perimarea nu se răsfrânge asupra dreptului creditorului de a solicita executarea silită, atâta timp cât acesta nu s-a prescris.

Din această perspectivă, raportat la data nașterii dreptului de executare silită (cel mai târziu 23 ianuarie 2008 – data formulării cererii de executare silită a întregii creanțe și prin care s-a materializat și opțiunea creditorului de a declara exigibilitatea anticipată a creanței) și data formulării cererii de executare silită (12 octombrie 2012 data înregistrării cererii la BEJ Crețu Ionașc Florin sub nr. 283/2012), Tribunalul constată că, în litigiul pendinte, sunt incidente dispozițiile art. 405 alin. 1 Cod procedură civilă potrivit cu care dreptul de a cere executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. Mai exact, Tribunalul reține că termenul de prescripție a dreptului creditorului de a cere executarea silită a creanței în temeiul titlurilor executorii constând în contractul de credit nr. 277/5282552 din 10.06.2007

de ipotecă autentificat sub nr. 1609/21.06.2007 de BNP Lupulescu și contractul de garanție reală mobilă nr. 254/26.06.2007 s-a împlinit la data de 23 ianuarie 2011.

Prin urmare, atâta timp cât în cauză a intervenit prescripția executării silite, întrucât perimarea a lipsit de efect actele de urmărire efectuate până la data de 05 decembrie 2011 în condițiile art. 405² alin. 3 Cod procedură civilă, începerea unei noi executări silite la data de 12 octombrie 2012 este nulă conform art. 391 Cod procedură civilă și, în consecință se impune atât anularea tuturor actelor și formelor de executare silită efectuate în contra debitorilor contestatori în dosarul execuțional nr. 283/2012 al BEJ Crețu Ionașc Florin cât și încetarea executării silite în acest dosar.

În ce privește solicitarea contestatorilor formulată în fața instanței de fond privind anularea încheierii nr. 4050/14.03.2013 pronunțată de BCPI Hațeg, Tribunalul constată că această solicitare nu poate fi valorificată în cadrul contestației la executare față de dispozițiile art. 404 alin. 1 Cod procedură civilă, ci în procedura reglementată de Legea 7/1996. În mod similar, pentru a se obține radierea oricărei înscrieri, deci inclusiv a notării somației de executare silită de sub C3 din CF 62553 Hațeg (provenită din conversia de pe hârtie a CF 67/N Hațeg), nr. top 497/5, 497/5-C1, trebuie urmată procedura prevăzută de art. 911 Cod civil.

În concluzie, pentru cele ce preced, în temeiul art. 312 Cod procedură civilă, se va admite ca fondat recursul formulat de către contestatorii Posteuca Alin Ioan, Posteuca Ana-Maria Olivia, Posteuca Ioan și Posteuca Elena împotriva sentinței civile nr. 635/2013 pronunțată de Judecătoria Hațeg și, în consecință, se va modifica în totalitate sentința atacată în sensul că va fi admisă contestația la executare formulată de contestatori și, în consecință: se va constata prescris dreptul creditorului BRD Groupe Societe Generale SA-Grup Timișoara de a cere executarea silită în contra debitorilor contestatori în temeiul titlurilor executorii constând în: contractul de credit nr. 377/5283553 din 19.06.2007, contractul de ipotecă autentificat sub nr. 1609/21.06.2007 de BNP Lupulescu și contractul de garanție reală mobilă nr. 254/26.06.2007, vor fi anulate toate actele și formele de executare silită efectuate în contra debitorilor contestatori în dosarul execuțional nr. 283/2012 al BEJ Crețu Ionașc Florin și se va dispune încetarea executării silite în acest dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite ca fondat recursul civil declarat de către contestatorii Posteuca Alin Ioan, Posteuca Ana-Maria Olivia, Posteuca Ioan și Posteuca Elena împotriva sentinței civile nr. 635/2013 pronunțată de Judecătoria Hațeg, județul Hunedoara, pe care o modifică în totalitate în sensul că:

Admite contestația la executare formulată și precizată de contestatori și, în consecință:

Constată prescris dreptul creditorului BRD Groupe Societe Generale SA-Grup Timișoara de a cere executarea silită în contra debitorilor contestatori în temeiul titlurilor executorii constând în: contractul de credit nr. 377/5283553 din 19.06.2007, contractul de ipotecă autentificat sub nr. 1609/21.06.2007 de BNP Lupulescu și contractul de garanție reală mobilă nr. 254/26.06.2007.

Anulează toate actele și formele de executare silită efectuate în contra debitorilor contestatori în dosarul execuțional nr. 283/2012 al BEJ Crețu Ionașc Florin și dispune încetarea executării silite în acest dosar.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 06 iunie 2014.

PREȘEDINTE,
Briceag Pericle

JUDECĂTOR,
Stanciu Anca Lucia

JUDECĂTOR,
Iacob Marinela

GREFIER,
Șuta Rodica

